

BUDAPESTI CORVINUS EGYETEM
tervpályázata
SPORTLÉTÉSÍTMÉNY
tervezésére

TERVPÁLYÁZATI ELJÁRÁS
ÖSSZEFOGLALÓ ZÁRÓJELENTÉSE

Ellenjegyzem a felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadói
tevékenységről szóló 14/2016. (V.25.) MvM rendelet 6.§ szeriint:

Kas Gábor

felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadó (lajstromszám: 00673)
levelezési cím: 1115 Budapest, Csóka utca 7-13.
e-mail cím: kas@ufiber.hu

2017.

1. A tervpályázat kiírója és lebonyolítója

A tervpályázat ajánlatkérője:
Budapesti Corvinus Egyetem
1093 Budapest, Fővám tér 8.

az eljárás lebonyolítója:
MÉK Koordinációs és Logisztikai Közhasznú Nonprofit Kft.
1088 Budapest, Ötpacsirta u. 2.

2. A tervpályázat pontos címe, tárgya és célja

A Budapesti Corvinus Egyetem két infrastrukturális beruházást tervez időben párhuzamosan, egymástól független két tervezési helyszínen (Budapest IX. kerület Lónyai u. 40. és Czuczor u. 3.). A jelen – „*BUDAPESTI CORVINUS EGYETEM TERVPÁLYÁZATA SPORTLÉTESÍTMÉNY TERVEZÉSÉRE*” címmel kiírt – tervpályázat tárgya – az itt tanulók létszámát, valamint az oktatás verseny- és szabadidősport igényeit figyelembe véve – az Egyetem sportcélú infrastruktúrájának új kapacitásokkal való bővítése. A tervezett nagy alapterületű sportfunkciók a tervezési program szerint a Lónyay u. 40. sz. alatt valósulnának meg. A tervpályázat célja a tervpályázati dokumentációban rögzített tervezési programnak és a meghatározott bírálati szempontoknak leginkább megfelelő, magas szakmai színvonalú pályaművek beszerzése, a majdani beruházás tervezőjének kiválasztása.

A tervpályázat helyszínét is magába foglaló Belső-Ferencváros a Kiskörút (Vámház krt.) és a Nagykörút (Ferenc körút) közti rész a IX. kerület legrégibb, a Belvároshoz közvetlenül kapcsolódó, azzal egységes szövetet alkotó, leginkább városias területe. Jellemző beépítése zártos, három-négy-öt emeletes századforduló környékén épült bérházakkal, jelentős számú intézménnyel (Corvinus Egyetem – az egykori Fővám-palotát is magába foglaló – épület-együttese, Központi Vásárcsarnok, Iparművészeti Múzeum, Református Kollégium).

A városrész beépítése gyakorlatilag befejezett, alig néhány üres telek és bontandó épület kínál foghíj-beépítési lehetőségeket. A terület megújulásának részeként folyamatban van a városrész kulturális, igazgatási és oktatási, illetve üzleti és turisztikai-szórakoztató jellegének kiemelése, és az ezzel összehangolt parkolási, közlekedési fejlesztése. A városrész beépített területe vegyes lakó- és intézmény-domináns városközpont, ami történelmi kialakulása és homogén karaktere mellett számos jelentős műemléki épületet tartalmaz.

A pályázati dokumentációban megfogalmazott feladat az előzőek fényében különösen összetett volt, hiszen meg kellett oldani a sokféle funkció – részben önálló használatra is alkalmas – működőképes elrendezését, mindezt úgy, hogy a sajátos rendeltetésből fakadó egyedi tömeg és – a kiíró szándéka szerint – karakteres, városképet meghatározó arculat a maga módján szervesen illeszkedjen a kialakult városi szövetbe és a meglévő utcaképbe.

3. A tervpályázat jellege

A tervpályázat fajtája: **általános tervpályázat.**

Tervpályázati eljárás formája: uniós értékhatárt elérő, egyfordulós, nyílt eljárás.

Tervpályázat lebonyolítása titkos.

A tervpályázat lebonyolítása

- * a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (továbbiakban Kbt.),
- * a tervpályázati eljárásokról szóló 310/2015. (X. 28.) Korm. rendelet, valamint
- * a vonatkozó tervpályázati kiírás (dokumentáció) előírásai szerint történt.

4. A lebonyolítás rövid ismertetése

A TERVPÁLYÁZAT LEBONYOLÍTÁSÁNAK JOGSZABÁLYI HÁTTERE:

- * 1997. évi LXXVIII. törvény az épített környezet alakításáról és védelméről,
- * 2015. évi CXLIII. törvény a közbeszerzésekről,
- * 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet az országos településrendezési és építési követelményekről,
- * 310/2015. (X. 28.) Korm. rendelet a tervpályázati eljárásokról,
- * 17/2016. (VII. 05.) rendelet a Budapest, IX. ker. BELSŐ-FERENCVÁROS Kerületi Építési Szabályzata.

A TERVPÁLYÁZAT LEBONYOLÍTÁSÁNAK IDŐRENDJE:

* A tervpályázati kiírás megjelenése a TED-en (európai közbeszerzések honlapja) Sport 2017/S 144-297635 számon:	2017. július 29.
* A helyszíni szemle időpontja:	2017. július 31. 17 ⁰⁰
* A kérdések beérkezésének határideje:	2017. augusztus 8. 16 ⁰⁰
* A kérdésekre adott válaszok határideje:	2017. augusztus 15.
* A pályaművek benyújtásának határideje:	2017. szeptember 25. 16 ⁰⁰
* A bírálóbizottság munkájának és döntésének lezárása:	2017. szeptember 29.
* A tervpályázat eredményének nyilvánosságra hozatala:	2017. október 2. 16 ⁰⁰
* A tervpályázat ünnepélyes eredményhirdetése a Budapesti Corvinus Egyetemen:	2017. október 6. 13 ⁴⁵

A BÍRÁLÓBIZOTTSÁG ÖSSZETÉTELE

A pályaművek értékelését a Kiíró által felkért, alábbi összetételű bírálóbizottság végezte:

Elnök:

Czinderi Gábor

kancellárhelyettes, műszaki és informatikai igazgató,
Budapesti Corvinus Egyetem

Társelnök:

Szűcs Balázs

építészmérnök, Ferencváros Főépítésze,
Budapest Főváros IX. kerület Ferencváros Önkormányzata

Tagok:

Kapitány József DLA

építész, Magyar Építész Kamara

Kaszás István

építész

Mátrai Péter DLA

építész

Nagy Tamás DLA

építész

Tarnóczy Tamás Attila

építész

Kiss Roland

beruházási projektmenedzser, Budapesti Corvinus Egyetem

A bizottság szavazásra nem jogosult, közreműködő szakértői:

Paták Helga

pénzügyi és közbeszerzési szakértő, Budapesti Corvinus Egyetem

Eltér István

műszaki szakértő, Magyar Építész Kamara póttag

Dr. Enczi János

jogi szakértő, Magyar Építész Kamara

Fáy Piros

műszaki szakértő, Magyar Építész Kamara NKft.

Jurinyi Amarilla

titkárságvezető, Magyar Építész Kamara NKft.

Kas Gábor

felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadó, UTIBER Kft.

Kovács László

közbeszerzési szakértő, UTIBER Kft.

A KIÍRÁSI DOKUMENTÁCIÓ ÉS MELLÉKLETEI

A tervpályázaton való részvétel feltételeként a pályázóknak – legkésőbb 2017. szeptember 11-éig – (ingyenesen) regisztrálnia kellett a http://www.mek.hu/?link=corvinus_tp honlapon. A tervpályázati doku-

mentáció – az előzetes regisztrációt követően – letölthető volt a Magyar Építész Kamara honlapjáról (www.mek.hu), illetve a digitális dokumentáció – 2017. július 10-től 2017. szeptember 11-ig (hétfőtől csütörtökig 9⁰⁰ és 15⁰⁰ között) – személyesen is átvehető volt (térítésmentesen) a MÉK NONPROFIT Kft.-nél (1088 Budapest, Ötpacsirta utca 2.).

A KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Az előzetesen meghirdetett időpontban megtartott helyszínbemjárás felmerült, valamint a Pályázók által írásban feltett és határidőre beérkezett kérdésekre adott válaszok e-mail útján történő megküldése megtörtént. A „kiegészítő tájékoztatás 2.” címmel megküldött válaszokat és az azokhoz csatolt kiegészítő mellékleteket a pályázóknak a tervpályázati dokumentáció (a kiírás) részeként kellett felhasználni, figyelembe venni.

5. A beérkezett pályaművek száma és állapota

A kiírásban megadott határidőig 20 pályázó nyújtotta be pályázatát. Valamennyi pályázat csomagolása sértetlen volt.

6. A tervpályázati kiírás szerinti előírások betartása

Valamennyi pályázat megfelelt a tartalmi és formai előírásoknak, így kivétel nélkül érvényesek voltak, a titkosságot nem sértették.

7. A pályaművek értékelésének szempontjai

A bírálóbizottság az egyes pályaművek értékelése során – a pályázati dokumentációban meghatározott szempontokat szem előtt tartva – a beépítést, a környezetbe illeszkedést, a megvalósíthatóságot, valamint a közlekedési és környezetvédelmi követelményeket komplex módon minősítette. Mivel a pályázat célja nem csupán a tervező kiválasztása, hanem a majdani végleges tervezési program pontosítása, kiegészítése, sőt esetleg – a pályázat ismeretében – az eredeti elképzelések esetleges korrekciója, különös gondot fordított annak értékelésére, hogy a pályaművek mennyire igazolták vissza a kiírásban fogalt elvárások helyességét.

- A beépítéssel kapcsolatban – a településrendezési, építési előírások betartásán túl – a bírálóbizottság elsődleges szempontnak tekintette az adott térfal (vagyis nem szükségszerűen a közvetlen szomszéd) sajátosságaihoz, karakteréhez való rendezett, építészetiileg értelmezhető viszony minőségét, a farszomszédos kollégium adottságainak figyelembe vételét, valamint azt is, hogy a tervezett épület milyen módon befolyásolja a szomszédos beépítetlen telek későbbi hasznosíthatóságát. Az építészeti kialakítás minősítése keretében kiemelt szempontnak tekintette az összetett funkció sajátosságaihoz igazodó térszervezést, valamint az épület belső és közterületi arculata összhangjának karakteres megjelenését.
- * A megvalósíthatóság vizsgálata során elsődlegesnek tekintette a tervezési program szerinti rendeltetések működőképességét, az épület használhatóságát, továbbá figyelembe vette az üzemeltetési szempontokat is, ezen belül különösen az időben eltérő biztonságos használat, valamint egyes rendeltetési egységek tekintetében az esetleges üzleti célú hasznosítás lehetőségét.
- * A környezetvédelmi követelmények között vizsgálta a javasolt anyaghasználatot és az energiatudatos szerkezetek, valamint az alacsony üzemeltetési költségű, fenntartható megoldások alkalmazását.
- * A bírálóbizottság az építészeti megoldásokkal szoros összefüggésben részletesen értékelte az alaprajzok térszervezését, az épületen belüli gyalogos közlekedési útvonalak, valamint a szabadon formálható közösségi terek rendszerét, illetve gondot fordított a környező közlekedési hálózattal való kapcsolatra és a parkolás megoldásaira is.

8. A tervpályázat eredményeinek összefoglaló értékelése

A beérkezett pályaművek jelentős számossága bizonyítja, hogy a tervpályázat kiírója aktuális és érdekes témában írta ki nyílt felhívását. A benyújtott pályaművek részletes vizsgálata és összehasonlító értékelése alapján a bírálóbizottság egyhangúan megállapította, hogy **a pályázat érvényes és eredményes volt**,

így a pályaművek honorálására biztosított összeg teljes egészében kiadható. Az eredményes tervpályázatra beérkezett tervek magas minősége lehetővé tette, hogy a kiíró igényeit leginkább kielégítő I. díjas építészeti megoldás alkotói – a bírálóbizottság ajánlása szerint a 10. sz. pályamű szerzői – legyenek meghívva a tervpályázati eljárást követő hirdetmény nélküli tárgyalásos közbeszerzési eljárásra. Amennyiben az első díjas pályázóval lefolytatott eljárás nem vezet eredményre, úgy sorrendben, egyenként a második, harmadik, illetve ha második majd a harmadik díjas pályázóval lefolytatott eljárás sem vezet eredményre úgy párban a két negyedik díjas pályázó kerüljön meghívásra egy eredményes eljárás érdekében.

A Lónyay utcába tervezett sportlétesítmény hiánypótló funkció a belváros környezetében, nem csak a diákság sportszükségleteit elégíti ki, hanem a lakossági keresletre is nyitott. Ezt a nyitottságot is értékelte a bírálóbizottság azokban a javaslatokban, amelyek a parkoló autókkal zsúfolt utcában mutatnak hivatkozóan igényes homlokzatot. A kiírásban megfogalmazott szintenkénti funkcióigényre érkezett tervezői kérdésfelvetés jogosságát igazolta, hogy az uszoda földszinti elhelyezkedése a járókelőnek külön élmény lehet, akár kedvcsinálónak is hathat a sportoláshoz. Az utcaszíni uszoda gépészeti tere ugyan felveti a parkolósínt megközelítésének problematikáját, de ezt a nem túl nagy befogadóképességű garázs gépesített kivitelezése feloldhatja.

A különböző funkciók zavarmentes elkülönítése, a látogatóközönség megfelelő irányítása a terv kulcsfontosságú eleme, amely az egész épület formáját ideális esetben metszeti szinten is meghatározza. A letisztult rend egyszerű használatot tesz lehetővé, és mivel a nagytermi sportpályához tervezett lelátó nagyszámú látogató, néző befogadására is képes, a biztonsági szempontoknak is a legmegfelelőbb.

A helyszín környezeti adottsága lehetővé tette, hogy a megfelelő épület a hátsó szomszéd Ráday kollégium felé is kihasználja a természetes bevilágítás lehetőségét. A felső szintről impozáns látvány nyílna a budai oldalra, amely tetőterasszal és sportpályával is jó megoldásnak bizonyult. A környezettudatos tervezés tetten érhető volt a pályaművek közt, hiszen örömtelien sok formában megjelent a növényzet használata a köztéri zöldfelülettel egyáltalán nem rendelkező Lónyay utcában.

A tervpályázat tanulsága, hogy az egyszerű szerkesztés logikus rendet teremt, az elegancia egyik alapszabálya örökérvényűnek tűnik: a kevesebb több. Sok pályázó a nem tiszta szerkezeti, közlekedési renddel elbonyolította az épületet, indokolatlanul túlméretezett tartószerkezeti elemek vagy feleslegesen bonyolult síkatorok jelentek meg a tervekben. A homlokzatok kialakításánál is megfigyelhető ez a törvényszerűség: a szervetlenül felaggatott designelemek csak múlandó divathóbortoknak állítanak mementót, míg az épület logikáját felszínre hozó őszinte megoldások tartós szépséget eredményeznek.

A feldolgozás minősége általában magas színvonalú volt, a látványtervek kidolgozottsága sok esetben viszont nem állt arányban az építészeti minőséggel, így azokat a bírálóbizottság ennek megfelelően kezelte.

9. Az egyes pályaművekről kialakított részletes szakmai bírálatok

01. számú pályamű (BE 22936824 2 HU 10:37)

A pályamű a kiírásban megfogalmazott alapfunkciókat három; – részben összetett rendeltetésű – „réteg-be” telepítve tartalmazza, ami önmagában a megoldás egy lehetséges változatát mutatja, ám a különböző sport- és közösségi terek elrendezése nem kellően átgondolt, építészeti megfogalmazása vitatható. Az uszoda térszín alá helyezésének indokoltságát a terv nem igazolja, a földszintről csak részlegesen látható süllyesztett vízfelület, valamint a medence zártsága a sportolók számára kedvezőtlen térélményt eredményez. A földszinti térben úszó két tornatermi blokk elhelyezése sem szerencsés, mivel részben takarja az uszoda látványát, részben szervezetlenül áll az épület fogadótérben, mely így elveszíti nagyvonalúságát. A földszint feletti funkciók elhelyezése értelmezhető, de a túlméretezettnak ható, differenciálatlan növő- és pihenőtér két oldalára tervezett sport-helyiségek monoton sorolása a logikus térkapcsolatok hiányában összességében ingerszegény, ráadásul a különböző sportfunkciók öltöző-kapcsolata is megoldatlan. A második emeletre telepített „városi köztér” ezen a szinten kevésbé funkcionál, a tere nyomott és logikailag is vitatható, hogy a publikus használatra szánt rendeltetés miatt nem a földszintre került, ahol valóban szerves egységet alkothatna az épület bejáratával és előcsarnokával. A negyedik szinten az elosztó tér hiányában a sportpálya szinte rátapad az öltöző-sorra, és a homlokzatra kerülő szertár, valamint a használhatatlanul keskeny sporttér sem jó megoldás. A többfunkciós sporttér felső megvilágítása ugyanakkor logikus és szép megoldás.

A ház közlekedési struktúrája átgondolatlan, az ellenőrizetlen „köztér-lépcső” elfogadhatatlan. Az eltérő szintekről induló lépcsők és a vízszintes közlekedő felületek nem alkotnak egységes rendszert, és megoldatlan a többfunkciós terem, valamint az uszoda független kiszolgálása is. Az épület szerkezete a megfelelő pillérek hiányában nem mindig értelmezhető. A műszaki leírásban részletezett gépészeti elképzelések a funkcionalitásnak és az általános műszaki elvárásnak megfelelnek. Az gépészeti és elektromos rendszerek leírása rövid, de gyakorlatias, átgondolt, utalásként a fenntarthatósági, ökológikus szempontok érvényesülésére is kitér.

A homlokzat és a mögötte lévő funkció nincs szinkronban. A nagyvonalúnak szánt, két elemes homlokzat textúrája túl kicsi ahhoz, hogy oldani tudná a súlyos tömeget, mely a környező városi szövetben idegen, a homlokzati síkból ellen-párként előrehúzott merev felületek kifejezetten kellemetlenül hatnak az eklektikus városképben.

Mivel a pályamű sem összességében, sem részleteiben nem tartalmaz olyan egyedi javaslatot, mely a további tervezés során felhasználható lenne, a bírálóbizottság a tervet sem díjazásban, sem megvételen nem részesítette.

02. számú pályamű (419 244 11:00)

A pályamű a megbízó által a kiírásban megfogalmazott alapfunkciókat tartalmazza, a terv átlátható, két funkció-sávba rendezett, tisztán szerkesztett tereket tartalmaz. Az épület közlekedési struktúrája átgondolt, a különböző szintek megközelítését a bejáratától a hátsó lépcső-blokkig vezetett, nagyvonalúan megoldott közlekedők és a többszintes elosztó-térben attraktívan megjelenő lépcsők egységes rendszert alkotva biztosítják. A farszomszédos kollégium földszintes szárnyához kapcsolódó, az előcsarnokból is jól megközelíthető hátsó kert, illetve a hátsó homlokzat megnyitása lehetővé teszi, hogy a sportterületek szinte kivétel nélkül közvetlen megvilágítást és szellőzést kaphassanak, ami használati szempontból rendkívül kedvező.

A vezérszíni közlekedő térbövíletként kialakított előcsarnok és a hátsó kerttel való kapcsolat változatos, differenciált területhasználatot biztosít. A squash-pályák előtti közlekedő-előtér a hátsó kerttel való vizuális kapcsolat ellenére kissé szűkre méretezett, a szokásos és elvárt használati komfortot nem biztosítja. A fő funkciókhoz kapcsolódó kiszolgáló helyiségek (szertárak, orvosi szoba, ...) logikusan kapcsolódnak a sportterekhez, de az öltözők száma kissé alulméretezett, és szintenkénti elosztása csak kompromisszu-

mokkal biztosítja az egyes sportterek önálló használatát. A pályamű nem tartalmaz tetőszinti alaprajzot, így az ide javasolt – csak a látványterven és a metszeteken megjelenő – tenispálya, valamint a hozzá kapcsolódó (kiegészítő- és kiszolgáló) terek megoldásával a terv adós maradt. A műszaki leírásban röviden ismertetett gépészeti elképzelések a funkcionalitásnak és az általános műszaki elvárásnak megfelelnek. A hőszivattyús és hővisszanyerős megoldások a fenntarthatósági és ökológikus elvárásokat is kielégítő elképzelések.

Az épület homlokzata a mögöttes tartalommal összhangban jól strukturált, a bejárat kijelölése értelmezhető. A közlekedő sáv II. emeleti utcai lezárása mindazonáltal vitatható, az ide tervezett kisebb szobák helyett szebb megoldás lehetett volna a tér utcai megnyitása. A homlokzaton megjelenő lamellák sematikus elemek.

A pályaművet a bírálóbizottság rangsorolás nélküli nettó 750.000.- Ft. összegű IV. díjban részesítette.

03. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 11:21)

A pályamű a kiírásban megfogalmazott alapfunkciókat három „rétegbe” és két alaprajzi sávba szervezve helyezi el, ami alapvetően működőképes rendszert kínál az egyes részletek megoldására. A földszintre telepített uszoda értékelhető, korrekt javaslat annak ellenére is, hogy a -1 szinten elhelyezkedő vízgépészet az alatta lévő garázs-szinten zavart okoz. Az épület északnyugati sávjába rendezett – jellemzően kiegészítő – funkciók kiszolgálását a hátsó lépcső-blokkig vezető ingerszegény közlekedő megoldja ugyan, ám a többszintes, felfelé szűkülő előtérbe helyezett modoros és önellentmondóan súlyos hatású „lebegő” lépcsővel nem áll össze egységes, áttekinthető rendszerré, így térszervezési funkcióját valójában nem látja el. Az első emeleti sport funkciók elrendezése sematikus, az egyterű torna- és asztalitenisz-termen keresztül elérhető aerobic- és squash-pályák kialakítása kedvezőtlen, mivel a teljes felület aktív használata kizárja az egyéb közösségi használat, a pihenés és a zavartalan találkozás lehetőségét, ami például a squash-pályák előtt szokásos és indokolt igény lenne. A hátsó homlokzattal határos területre helyezett squash-pálya hibás megoldás, mivel annak oldalfala szükségszerűen tömör, így a pálya elveszi a helyet egy homlokzati megnyitást igénylő helyiség elől.

Az épület szerkezete a terv léptékének megfelelően követhető, a nagyobb fesztávokhoz tartozó pillérek ugyanakkor elnagyoltak. A műszaki leírásban részletezett gépészeti elképzelések a funkcionalitásnak és az általános műszaki elvárásnak kiválóan megfelelnek. Az épületgépész leírás korrekt, részletes gyakorlatias, átgondolt, a fenntarthatósági, ökológikus szempontokat keretnek kezelő megoldásokat mutat be, konkrét műszaki tartalmak megjelölésével (napkollektor, hőszivattyúk, csapadékvíz-felhasználás).

A homlokzat alultervezett, a megjelenő alaprászterbe helyezett különböző magasságú, ugyanolyan elemek bizonytalan homlokzatot eredményeznek. Az épület földszinti homlokzatának megjelenése a mögöttes tartalomhoz méltatlan.

Mivel a pályamű sem összességében, sem részleteiben nem tartalmaz olyan egyedi javaslatot, mely a további tervezés során felhasználható lenne, a bírálóbizottság a tervet sem díjazásban, sem megvételen nem részesítette.

04. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 11:35)

A pályamű a feladat megoldásának egyedi útját választva a kiírásban meghatározott funkciókat két, önállóan is értelmezhető tömegbe foglalva helyezte el úgy, hogy közöttük üvegezett „átkötő térrel” biztosít kapcsolatot. A tudatosan tagolt együttes déli oldalára a sportterek kerültek, míg az északi sáv „a vertikális közlekedőket integrálja” úgy, hogy a testesebb, alacsonyabb tömeg magassága a szomszédos lakóház párkányához igazodik, míg a keskeny, magasabb északi elem a jelenleg még beépítetlen szomszédos ingatlan mellett hoz létre az üres telek túloldalán álló épület párkányával azonos magasságú tűzfalat. Az épület a farszomszédos kollégium telekhatáráig teljes magasságában kifeszül, ami a magas tűzfal miatt a meglévő kollégium használati értékét jelentősen csökkenti. A terv deklarált célnak tekinti az épület kö-

zösségi használatának hangsúlyozását, és ezt a földszinten kialakított „grund” lenne hivatott biztosítani úgy, hogy a program egészéhez képest jelentősen túlméretezett, a magasabb szintek kusza átjárói által vizuálisan dominált, valójában azonban funkcionálisan ingerszegény térben – egyes, a kiírás szerint „üzletileg” is fontos rendeltetési egységek elhagyása árán – csak kisebb „nyitható-zárható dobozok” úsznak. A terv ekként bár elfogadja a kiírás programját, annak nem minden elemét tartalmazza, így megoldásai koncepcionálisan is vitathatók.

A többfunkciós nagyterem -3. szintre helyezése akkor is elfogadhatatlan lenne, ha csupán sport-funkciókra szolgálna, ám a teljesen zárt, barátságtalan tér a javasolt pozíció miatt alkalmatlan minden egyéb esemény, rendezvény befogadására is. A földszint funkciója szervezetlen, határozott közlekedési rendszert nem tartalmaz. Az első szinten kialakított többszintes, átnyitott tér túlzó megoldás, az üvegfalú tornaterem, az öltözőktől elszakítva pedig funkcionális tévedés. A második szinten elhelyezett uszoda funkcionális kialakítása elfogadható. Az épület szerkezete, a pillérek és gerendák ábrázolása a tervben hiányos, így a szerkezet csak sejtethető. A műszaki leírásban az energetikai koncepció és gépészeti elképzelések csak igen vázlatosan kerültek kifejtésre, így a műszaki relevancia, valamint a fenntarthatósági és ökológikus szempontok érvényesülési lehetőségei megítélése során a pályamű értékei a részletesebb kifejtés mellett jobban érvényesülhettek volna. A pályamű feldolgozása a befejezetlenség hatását kelti, meglehetősen nehezen olvasható és hiányos is. Nem tartalmaz például tetőszinti alaprajzot, így csak egy látványtervi lapról és a metszetekről lehet következtetni a tetőszinten elhelyezett teniszpályára, ám annak kiszolgálása és a kapcsolódó rendeltetések biztosítása megoldatlan.

Az épület homlokzata értelmezhető, ám az utcafépi illeszkedése nem átgondolt. Az „illeszkedés” ugyanis nem csupán méretbeli igazodást feltételez, hanem a tömegek és az arányok rendezett viszonyát is a környező épületekkel, ezt azonban a javasolt nagyméretű bevágás és a két visszalépcsőző vízszintes tömeg nem segíti. Mivel a pályamű sem összességében, sem részleteiben nem tartalmaz olyan egyedi javaslatot, mely a további tervezés során felhasználható lenne, a bírálóbizottság a tervet sem díjazásban, sem megvételeben nem részesítette.

05. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 13:15)

A pályamű jellemzője az izgalmas, attraktív térszervezés, mely azonban nem párosul az elsődleges funkciók megfelelő elhelyezésével és minőségi „kiszolgálásával”. A nagyvonalú, többszintes, érdekes és változatos belső látványokat kínáló előcsarnok és a hozzá kapcsolódó közlekedők túl sok felületet emésztnek fel, és részben ezért is az épület hátsó traktusa teljes magasságában befeszül a farszomszédos telken álló kollégiumig, ami annak használati és vizuális értékét kifejezetten rontja. Az alaprajzi arányokat tekintve – a kiíró szándékától némileg eltérve – túlzottan dominál a „klubház-jelleg”, ami ugyan szép megoldásokban ölt testet, ám ennek ára a sportterek egy részének periférikus elhelyezése, valamint a több szinten elhelyezett sport-funkciókhoz tartozó öltözők túlzott koncentrációja. Az uszoda földszinti pozíciója, valamint funkcionális és vizuális kapcsolata korrekt, öltözője azonban alulméretezett, és a medencetér miatt a felső parkolósínt nehezen közlekedhető.

A fel- és befelé szűkülő közlekedők, valamint az átellenes sarkokban elhelyezett vertikális közlekedőblokkokat kiegészítő egykarú lépcsők elegánsak, ugyanakkor az I. emeletet túlzottan dominálják a vendéglátó funkciók. Az ide helyezett, kissé eldugott sporttermekhez inkább „saját” öltözőkre lenne szükség, mint a vendéglátó-kínálatot gazdagító vitamin-bárba. A II. emeletre sorolt öltözők kedvezőtlenül elszakadnak a más szinteken lévő sportterektől, ami rontja az üzleti célú, illetve időben is elkülönülő sportpálya-használat feltételeit. Az V. szintre helyezett teniszpálya jó megoldásnak tűnik, de önálló öltözőit az adott szinten kellene megoldani.

Az épület tömeg- és homlokzat-formálása az ellentmondásai ellenére is fegyelmezett alaprajzi rendszertől nem vezethető le, az épület városképi megjelenése nem csak a környezettől, de az épület beltartalmától is idegen, az eklektikus környezethez visszafogottabb formálás illene. A háromszintes előcsarnok utcára néző üvegfelülete túltördelt, az épület bejárata keskeny, nem eléggé informatív. A terv nagy homlokzati gesztusokat alkalmaz, de ezek nincsenek egyensúlyban. A nagyvonalú térszervezést gyengítik az elaprózott építészeti gesztusok, de az uszodai betekintés, a galériás kialakítások és a szép átlátások feltétlen értékei a tervnek.

Az épület (személy)-közlekedési rendszere tiszta, jól átlátható, jól használható, az uszoda bejárata azonban eldugott. A műszaki leírásban a gépészeti és energetikai elképzelések csak igen vázlatosan, főként az általánosságok szintjén maradvak kerültek kifejtésre, így a műszaki relevancia, valamint a fenntarthatósági és ökológikus szempontok érvényesülési lehetőségei megítélése során a pályamű értékei a részletesebb kifejtés mellett jobban érvényesülhettek volna.

Mivel a pályamű – igényesen megoldott részletei ellenére – sem összességében, sem részleteiben nem tartalmaz olyan egyedi javaslatot, mely a további tervezés során felhasználható lenne, a bírálóbizottság a tervet sem díjazásban, sem megvételen nem részesítette.

06. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 13:30)

A pályamű rendkívül egyszerű, képletszerűen tiszta rendszert valósít meg úgy, hogy funkcionális tartalma, építészeti megoldásai, valamint tömeg- és homlokzat-formálása mindvégig egyensúlyban marad. Az épület nagyvonalú, középülethez méltó, rafinált árnyékhatású, ugyanakkor elegáns homlokzattal néz az utca felé, és amit a homlokzat ígér, a tervtől szinte hiánytalanul meg is kapjuk. Az üveghomlokzat mögött háromszintes előcsarnok adja a közösségi teret, melyben rámparendszer tárja fel a tornatermi és sportcsarnok funkciókat, a tenispálya a tetőre került. A ház hátsó homlokzata a földszint fölött visszalép a hátsó telekhatártól, így megfelelő műszaki megoldással biztosítható az ide tervezett sportterek megvilágítása. A ház funkcionális rendszere egyszerű, áttekinthető, egyes részleteiben azonban túlzottan steril, ezt a struktúra feladása nélkül ingergazdagabb részletekkel lett volna célszerű oldani. Az uszoda időben eltérő, független használata biztosított, ellenben az öltözők elhelyezése elhibázott, mivel a reprezentatív előcsarnokból elzárja az uszodatér látványát, viszont az épület teljes szélességében kifeszített uszodatér megfelelő berendezés mellett kényelmes és kellemes időtöltést kínál.

Az I. emeleti squash-pályák előtti széles közlekedőről szép rálátás nyílik az uszodatérre, és az asztalitenisz terem pozíciója is megfelelő. A II. emeleti sportterek túlzottan merev elrendezésével a terv nem használja ki a nagy fesztávból adódó szabad térformálás lehetőségét, a sportterek számának kis mértékű csökkentésével értékes és barátságos terek, térbővületek alakulhatnának ki, melyek a pihenés mellett a találkozás színhelyeként is szolgálhatnának. A sportcsarnok utcai végfalának – a látványterven ábrázolt – transzparens megfogalmazása funkcionálisan zavaró. A belső terek korlátjaiba helyezett zöld sávok jól mutatnak, igényes fenntartásuk azonban legalábbis kérdéses. A tetőtéri tenispályához az öltöző biztosított, és a pályán kívüli tetőkert is jó megoldás, de a futópályára adott javaslat elhibázott a pálya ívei miatt.

Az elegáns homlokzat értékteremtő. A pályamű azon kevesek egyike, amelyek a teljes homlokzata bevállalta a kialakult magasságot, és az épülettömeget nem ugratta vissza rutinszerűen a szomszédos épület párkánymagasságára. Az épület külső és a belső megformálása klasszikus, arányos, minőségi érzetet ad. Az épület térszervezése jól áttekinthető, személy-közlekedése tiszta rendszerű, jól átgondolt, a gépkocsi-közlekedés jól használható. A bejáratok informatívak, de lehetnének hangsúlyosabbak. A műszaki leírásban részletezett gépészeti elképzelések a funkcionalitásnak és az általános műszaki elvárásnak megfelelnek. Az épületgépész leírás korrekt, részletes, gyakorlatias, átgondolt, és a csapadékvíz-felhasználás, valamint a hőszivattyúk alkalmazásával a fenntarthatósági, ökológikus szempontok érvényesülésének is megfelelően teret ad.

A pályaművet a bírálóbizottság nettó 2.500.000.- Ft. összegű II. díjban részesítette.

07. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 13:51)

A pályamű a kiírásban meghatározott sporttereket három szinten elhelyezve működőképes együttest hoz létre, a környező beépítéshez – beleértve a hátsó szomszédos telken álló épületet is – korrekt módon igazodik. Az épület az utca felé egy háromszintes nagy felületen nyitott, fedett utcai térbővülettel kapcsolódik, melynek mérete és a térben álló oszlop nagysága eltúlzott. A ház városképi megjelenése a homlokzat külső síkját uraló, szinte teljesen tömör téglá- és a visszahúzott, többszintes üveg-felület erős kontrasztja miatt kevéssé tud illeszkedni az utcaképbe. A nagyléptékű, középületszerű homlokzati kialakítás gesztu-sai eltúlzottak, a főbejárat előtti mély teresedést az életszerűségét tekintve is vitatható „zöldfelület” nem

tudja hasznos tartalommal kitölteni, összességében az épület szigorúan feszes megjelenése nincs összhangban a sokszínű belső funkcióval. A tömör lépcsőházi blokk mögé helyezett előcsarnok, és ennek következtében a főbejárat oldalsó pozíciója jelentősen csökkenti a vezérszint informatív jellegét.

Az épület alaprajzi elrendezése logikus, a sportterek szintenkénti elosztása megfelelő. A terv az uszodát a II. emeletre helyezi, a felső szinteken lévő sportsarnokot séd tetővel fedi le, ezzel jó bevilágítást ad. Kedvező továbbá az emeleti szintek hátsó síkjának a telekhatártól való visszaléptetése, ezzel az uszoda természetes megvilágítása és szellőzése is megoldható. Az épület közlekedési rendszere tiszta, az északnyugati oldalra helyezett, szigetszerűen kialakított öltöző-blokkok a létesítmény differenciált gyalogos forgalmát helyesen szervezik. A két lépcső-blokk közötti vezérszinti közlekedő ugyanakkor ingerszegény, mivel a sportterek az erre merőleges terekről nyílnak, és a fő közlekedési vonal felé vak felülettel „néznek”. A terv koncepcionális hibája, hogy az egyes szintek között nincs vizuális kapcsolat, így nem jöhet létre a közösségi használat sokszínűségét reprezentáló, a forgalmat komplex módon szervező, összetett belső tér, az ennek nagyságában megfelelő „tér-hiány” voltaképp az épületen kívülre került.

A műszaki leírásban részletezett gépészeti elképzelések a funkcionalitásnak és az általános műszaki elvárásnak megfelelnek. Az épületgépész leírás korrekt, részletes, gyakorlatias, műszakilag jól átgondolt, és a hőszivattyúk illetve a távfűtés alkalmazásával a fenntarthatósági, ökológikus szempontok érvényesülésének is megfelelően teret ad.

Mivel a pályamű – igényesen megoldott részletei és korrekt struktúrája ellenére – sem összességében, sem részleteiben nem tartalmaz olyan egyedi javaslatot, mely a további tervezés során felhasználható lenne, a bírálóbizottság a tervet sem díjazásban, sem megvétélben nem részesítette.

08. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 13:55)

A pályamű a kiírásban megfogalmazott rendelkezéseket ugyan elhelyezi az épületben, ám a különböző, kisebb-nagyobb sportterek elrendezése átgondolatlan, esetleges, a közlekedők pedig „szerviz-jellegűek”, vagyis „elérnek” ugyan minden helyiséget, de nem alkotnak áttekinthető, logikus rendszert. Ennek következtében a ház alaprajzai szétesőek, esetenként zavaróan logikátlanok. Az első emeleti uszoda elvben megfelelő lenne, ám a medencetér és a vízgépészet földszinti pozíciója miatt az idelelepített sportterek periférikus elrendezése, illetve részben nyomott belmérete következtében éppen az nem valósul meg, amiről a vezérszintnek szólnia kellene, vagyis a különböző rendeltetésű helyiségek átlátható, közösségi tereket is magába foglaló egységes rendszere. Az előcsarnok az utcáról nézve akár egy irodaházé is lehetne, az érkezés felületei egyáltalán nem utalnak a tényleges belső tartalomra, a recepció és a (részleteiben megoldatlan) kávézó a látványt lezárja, holott éppen megnyitnia kellene.

Az uszoda kétszintes elrendezése terjengős, a tanmedence és a pezsgőfürdő emeleti pozíciója kedvezőtlen. A két szint magasságú többfunkciós csarnok kétoldali, emeleti bevilágítása megfelelő, de a konditerem elhelyezése vitatható, ráadásul az öltözők javasolt kialakítása miatt használata is kényelmetlen. Mind az uszoda, mind a nagyterem esetében megoldatlan az időben független használat, illetve az utóbbi esetében a nézők forgalma, valamint „kiszolgálása”. A tetőszintre helyezett tenispálya öltözői és kiszolgáló felületei hiányoznak, a további sportágak számára sem a hely, sem a pálya kialakítása nem alkalmas.

A terv az utcai oldalon két-mélységű homlokzati kialakítást mutat, az utcavonalra helyezett tömegre ültetett, visszahúzott homlokzatú felületet a sportkerítés tovább magasítja. A homlokzati nyílásosztások nem összehangoltak.

A homlokzatok nyílásarányai vitathatóak, az utcavonalra helyezett homlokzat magasságban ugyan igazodik a szomszédos épülethez, de összehatásban a visszahúzott tömeg illeszkedése kérdéses. A garázsszint fölötti keskeny hátsókert kivételével a terv nem tartalmaz további zöldfelületet, holott a tetőszint a tenispálya mérete miatt erre alkalmas lenne. A műszaki leírásban csak vázlatosan kifejtett energetikai koncepció a funkcionalitásnak és az általános műszaki elvárásnak megfelel, a fenntarthatósági és ökológikus szempontok érvényesülési lehetőségeire ugyancsak utalásszerű információk találhatók az anyagban, amelynek értékei azonban részletesebb kifejtés mellett jobban érvényesülhettek volna.

Mivel a pályamű sem összességében, sem részleteiben nem tartalmaz olyan egyedi javaslatot, mely a további tervezés során felhasználható lenne, a bírálóbizottság a tervet sem díjazásban, sem megvételen nem részesítette.

09. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 13:58)

A pályamű szerzői a komplexummal egy „belvárosi oázist” kívánnak létrehozni, mely az egyetemi igények kielégítése mellett a „külsős közösség” számára egy multifunkcionális sport- és szabadidős létesítményt kínál. Ez a törekvés a terv valamennyi részletén nyomon követhető, a funkcionális tisztaság az alaprajzi szerkesztésben és a terek vertikális szervezésében is tetten érhető. A földszintet – egyfajta „nyitott házként” – a megérkezés, a tájékozódás szintjeként értelmezik. A büféként is működő hosszanti előcsarnok megoldja a lépcsőházak megközelítését, egyúttal szellemesen vezet át a tömbbelsőben kialakított sport-udvarba, mely a terv kiemelkedő értékeként a hátsókert-jelleget meghaladóan sport-funkcióval is gazdagított. Jó döntés az uszoda és a squash pályák közbelső szintre, és a tornacsarnok legfelülre helyezése, ami lehetővé teszi a tér egyenletes séd-tetős felülvilágítását. A sportfunkciókat kiszolgáló helyiségcsoportok megfelelően méretezettek, jól szervezettek, a ház közlekedési rendszere megfelel az ellenőrzés és a szétválasztás kritériumainak. A javaslat részletes elemzésben mutatja be az egyetemi és a külsős használatra egyaránt alkalmas tereket, ezzel mintegy alátámasztva a kiíró azon szándékát, hogy a létesítmény a primer használaton túl alkalmas legyen versenyek lebonyolítására, valamint üzleti célú hasznosításra is.

A parkolást rámpás megközelítéssel, két szintben oldja meg, e szinteken biztosítva egyúttal a tárolás és a gépészeti ellátás helyiségeit is. Dicsérendő a tartószerkezet tiszta rendszere. Hibaként említhető viszont a szűkös bejárat előtér és a kerékpártárolók indokolatlanul exponált helyre telepítése. A műszaki leírásban részletezett gépészeti elképzelések a funkcionalitásnak és az általános műszaki elvárásnak megfelelnek. A gépészeti és elektromos rendszerek leírása rövid, de gyakorlatias, átgondolt, utalásként a fenntarthatósági, ökológikus szempontok érvényesülésére is kitér.

A pályamű kiemelkedő értéke az utcai és az udvari homlokzat azonos gondossággal kezelt, „egy nyelven beszélő” megoldása. A „homlokzatszövet” az utcaképben dinamikus – horizontális-vertikális, fényre-árnyékokra építő – ritmikájával, míg a tömbbelsőben zöldfallal reflektál a környezetre. A homlokzatok tagolása, anyaghasználata és színvilága elegánsan visszafogott, a szomszédos épületekkel harmonikus viszonyt teremt meg.

A pályaművet a bírálóbizottság rangsorolás nélküli nettó 750.000.- Ft. összegű IV. díjban részesítette.

10. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 14:07)

A pályamű kettős – filozofikus és historikus – megközelítéssel nyúl a témához, meghatározva az e helyen „arányos építészeti viselkedés” kritériumait. Méltányolandó az a törekvése, hogy ne csak a primer egyetemi igényeket szolgálja, hanem – egyfajta egyetemi-élet szervező funkciót is felvállalva – civil rendezvények befogadására is alkalmas legyen. Ebből következően a takarékosan, de arányosan szerkesztett ház terei változatosak, élményszerűek. Korrekten oldja meg az egyes funkciók megközelítésének elkülönítését, a több szinten elhelyezett, jól méretezett öltözők a kiíró szándékával összhangban lehetővé teszik a különböző pályák és sporttermek időben elkülönülő, illetve üzleti célú hasznosítását. Szellemes fogása a hosszanti tűzfal mentén felvezetett, „természetes fénnel átjárt” lépcsősor, amely lehetővé teszi a ház térrendszerének vizuális észlelését.

Előnyös az uszoda földszintre helyezése, közvetlen feltárolása a jól méretezett kávézó-aulatérből. Ez a megoldás ugyan kizárja a pincésinti teremgarázs létesítésének lehetőségét, de a gépesített parkoló alkalmazásával az előírt parkoló-igény kielégíthető. Jó döntés a kisebb terem és a kiszolgáló helyiségek közbelső-, és a szekcionálható nagyterem legfelső szintre helyezése. Az I. emeletre helyezett sportterek kiosztása logikus, a szükséges természetes megvilágítás biztosított, és a kisebb pályák megközelítését biztosító közlekedők méretezése lehetőséget ad a szükséges pihenőfelületek kialakítására is. További pozití-

vum a többfunkciós csarnok tömegének visszahúzása és egyenletes felülvilágító rendszere. A választott épületszerkezeti rendszerek logikusak, következetesek.

A környezetével „dialógust folytató” homlokzat az eklektikus utcaképbe harmonikusan illeszkedik. Jók a csak bejáratokkal tagolt, robusztus posztamentumra állított, filigrán oszlopok mögé húzott, transzparens homlokzat arányai. Finom gondolat – a mikroklíma és a benapozás elleni védelem biztosítása érdekében – a homlokzati árkád „növényesítése”. Az épület homlokzatának megoldása szilárd összhangban van a belső terek elegánsan nagyvonalú kezelésével. A pályamű kerüli az öncélú, harsány építészeti gesztusokat, ugyanakkor jó arányú belső terei megfelelő épített keretet adnak ahhoz, hogy a ház maga a sokszínű használat „rendezze be”.

A műszaki leírásban röviden ismertetett gépészeti elképzelések a funkcionalitásnak és az általános műszaki elvárásnak megfelelnek. Az energetikai koncepcióban kiemelt megoldások (hővisszanyerés, napenergia, csapadékvíz-felhasználás) a fenntarthatósági és ökológikus elvárásokat is kielégítő elképzelések. **A tervet – kiemelkedő építészeti értékei miatt – a Bíráló Bizottság nettó 4.000.000.- Ft. összegű I. díjban részesítette.**

11. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 14:10)

A pályamű a kiírásban szereplő követelményeket csak részlegesen teljesíti, mivel a két nagyterű rendeltetési egység (az uszoda és a tornacsarnok) mellett mindössze a squash-pályákat és a tetőszinti tenisz-pályát helyezi el az épületben, ezzel eleve feladva annak lehetőségét, hogy a létesítmény valós multifunkcionális – sport- és szabadidős-klubház – jellege megvalósulhasson. Noha a tervezett épület maximálisan „befeszül” a rendelkezésre álló telekre, a rendelkezésre álló felületet pazarlóan kezeli, a fő- és a járulékos rendeltetések összesített területi arányai rendkívül kedvezőtlenek. Bár az alaprajzok tisztán szerkesztettek, a terek, térkarakterek mégis ennek a sterilitásnak esnek áldozatul, a két legfontosabb tér – az uszoda és a tornacsarnok – nyomasztóan monoton, és kár, hogy természetes megvilágításuk (az utóbbinál a fölé helyezett funkciók miatt) igen csekély. A squash-pályák legfelső beépített szintre telepítése elhibázott, öltözői éppúgy hiányoznak, mint a tetőszinti teniszpályáé. Ez utóbbi – azzal, hogy a telekhatár és a squash-pályák „dobozai” közé szorult – használati (sport-szakmai) szempontból is elégtelen megoldás.

Közönségforgalmi terei mindössze egy szerény méretű előcsarnokra, két zárt lépcsőházra, valamint szűkös és hosszú folyosókra szorítkoznak. Ezek különösen a nagyobb létszámú események kiszolgálására alkalmatlanok, a tervből alapvetően hiányoznak a differenciált, a tájékozódást segítő, a főfunkciókat vizuálisan is kapcsoló, humánus terek. A -II. szintre helyezett gépkocsi-parkoló csak meglehetősen kényszeredett (valószínűleg működésképtelen), helypazarló rámpával közelíthető meg. A műszaki leírásban röviden ismertetett gépészeti elképzelések a funkcionalitásnak és az általános műszaki elvárásnak megfelelnek. A hőszivattyús és hővisszanyerős megoldások a fenntarthatósági és ökológikus elvárásokat is kielégítő elképzelések.

A terv az utcaképet illetően a ház és az eklektikus környezet „kommunikációjára” helyezi a hangsúlyt, amit szikár, erőteljes geometriával megjelenő, „rétegzetten” transzparens homlokzattal kíván elérni. Ennek léptéke azonban túlzó, a szomszédos épületekkel való viszonya disszonáns. Mivel a pályamű sem összességében, sem részleteiben nem tartalmaz olyan egyedi javaslatot, mely a további tervezés során felhasználható lenne, a bírálóbizottság a tervet sem díjazásban, sem megvételen nem részesítette.

12. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 14:15)

A pályamű számos kérdést illetően „egyedi” utat választott mind az épület elhelyezését, mind a közlekedési- és térrendszer megoldásait illetően, azonban ezek helyességének igazolásával a terv rendre adós maradt. Egyedülként még a pincszinten sem használta ki a megengedett teljes beépíthetőségét, ám ennek egyetlen érdemi hozadékát – vagyis a (mellesleg a szomszédos kollégium telkén egy emeletnyi magasságú épületszárnnyal határos) hátsókert biológiailag aktív zöldterületként való hasznosítását – nem használta ki, ráadásul a lehetségesnél kisebb területű pincszinten rendkívül gazdaságtalan, rosszul hasz-

nálható parkolót létesített. Az épület alaprajzi- és térrendszere alapvetően áttekinthetően szerkesztett, ugyanakkor a földszint kialakítására tett javaslat teljesen elhibázott, és a rendszer más helyeken is túlbonyolított, több olyan elem is akad, amik miatt a tiszta szerkesztés „megbicsaklik”. Ilyen például a piano nobile kellős közepére helyezett lehajtó rámpa, vagy az uszoda-színti, attraktívnaak szánt, hídszerű merülőmedence.

Miközben a földszinttel kapcsolatban magától értetődő követelmény a nagyvonalúan elhelyezett és szerkesztett fogadó tér, valamint a szint minél nagyobb mértékű áttekinthetősége, a terv a garázs-lehajtót helyezi a ház tengelyébe, a méltatlanul keskeny, rossz arányú előtér az épület délkeleti szélére szorul, a vezérszint túlsó oldalát pedig az utcafronti részen teljes mértékben elfoglalja az emeletre tervezett uszoda vízgépészeti helyisége. Ennek következtében a földszinti sportterek az épület hátsó traktusába, a közterületről, de még az előtérből sem látható, takart helyre szorultak. Az I. emeleten az uszoda, valamint a squash-pályák elhelyezése és kialakítása korrekt, a szükséges számú öltöző is biztosított. Érthetetlen viszont, hogy a büfé miért került a II. emeletre, ahol ezen túl egyetlen főfunkció sem kapott helyet. A tetőszintre tervezett (manapság amúgy divatos) szabadtéri kosárlabda-pálya a kiírásban ugyan nem szerepel, de létjogosultsága nem kérdőjelezhető meg, a pályát határoló és lefedő szerkezetről azonban a tervlapok nem tartalmaznak információt.

A ház szerkezetei néhány helyen alulméretezettek, például a legfelső földem gerendáinak hiányzó alátámasztásai. A műszaki leírásban részletezett gépészeti elképzelések a funkcionalitásnak és az általános műszaki elvárásnak megfelelnek. A fenntarthatósági és ökológikus elvárásokat, mint kereteket alkalmazó megközelítés értékes megoldás, az alternatívaként is alkalmazható energiatermelő megoldások pedig a szükséges rugalmasságot is biztosítják.

Az utcaképbe illesztés törekvései erősen megkérdőjelezhetőek, a szomszéd épület(ek)hez való illeszkedésnek a le-, illetve fel-lépcsőzés meglehetősen közhelyes módja. A homlokzat nyílásai kellemetlen összemetsződések eredményeznek, ezt a homlokzatsík elé helyezett transzparens – és nyitható elemekkel is bonyolított – hártya sem enyhíti.

Mivel a pályamű sem összességében, sem részleteiben nem tartalmaz olyan egyedi javaslatot, mely a további tervezés során felhasználható lenne, a bírálóbizottság a tervet sem díjazásban, sem megvétélben nem részesítette.

13. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 14:30)

A pályamű azon kevesek egyike, melyek az uszodát a földszinten keresztbe fordítva helyezték el, ami ugyan a sportolók számára a viszonylag szűk tér miatt kissé kedvezőtlen térérzetet ad, viszont kétségtelen előnye, hogy az utca felőli oldalon nagyobb szabadon formálható teret biztosít a vezérszínti, valamint az emeleti funkciók elhelyezésére, és lehetővé teszi azt is, hogy a pincészintra történő rámpás lehajtás mellett is lehessen értelmes parkolókat elhelyezni. Ezt a lehetőséget a terv sajnos épp a földszinten nem tudja megfelelően kihasználni, az alaprajz ugyanis ott több olyan részletet is tartalmaz, ahol éppenséggel „viszszai” ez az elrendezés. Az épület utcával való kapcsolatát a tervezők – helyesen – egy fedett-nyitott előtérrel oldották meg, de az épületbe lépve már egy keskeny szélfogó térbe jutunk, ami nem méltó folytatása ennek a nagyvonalú gesztusnak. Az épület súlypontjába helyezett közlekedő mag több szintet átfogó tere szép gondolat, amit azonban nagymértékben leront az a tény, hogy ez a tér sem az utca felől, sem felülről nem kap természetes fényt. A földszinti kávézó és üzlet „kétoldalra dolgozó” elhelyezése korrekt, ám a főbejárat mellé helyezett előadó az utca felől kellemetlenül elzárja az aula látványát, mint ahogy a keresztbe fordított öltözők miatt az uszodába is korlátozott a belátás.

Az épület magjába visszahúzott közlekedő mag és a keresztbe fordított öltöző-sor az I. és a II. emeleten jól működik, bár az I. emeleten szebb lenne az uszodaterbe való értékesebb lelátást biztosító, nagyobb területű pihenő. Az épület közlekedő rendszere a IV. emeleten a keresztirányú szerkesztésből átfordul egy hosszirányú elrendezésbe, így egy heterogén rendet eredményez. Sajnálatos módon a IV. emelet teljes utcafrontját a szertár foglalja el, elvéve a helyet egy jó kilátású, reprezentatív terasz elől.

A pályázók a Lónyay utcaképhez való illeszkedést illetően a kontrasztos építészeti magatartás mellett döntöttek: a jobboldali szomszédos ház párkányához ugyan igazodtak, de a befüggesztett, fátyolszerű „zöldhomlokzat” minden tekintetben elüt az utca architektúrájától. Erre az attraktív homlokzatképzésre a világ több pontján láthatunk kísérletet, a magyarországi időjárási viszonyok között (hosszú, forró nyár, extra hideg tél) ez a javaslat erősen megkérdőjelezhető. A műszaki leírásban a gépészeti és energetikai elképzelések csak igen vázlatosan, főként az általánosságok szintjén maradvak kerültek kifejtésre, így a műszaki relevancia, valamint a fenntarthatósági és ökológikus szempontok érvényesülési lehetőségei megítélése során a pályamű értékei a részletesebb kifejtés mellett jobban érvényesülhettek volna.

A terv alapvetően egy funkcionálisan jól működő épületre tesz javaslatot, a gazdaságosság, fenntarthatóság szempontjából a leginkább kritizálható elem az egész utcafrontot meghatározó zöldhomlokzat. Mivel a pályamű – igényesen megoldott részletei és korrekt struktúrája ellenére – sem összességében, sem részleteiben nem tartalmaz olyan egyedi javaslatot, mely a további tervezés során felhasználható lenne, a bírálóbizottság a tervet sem díjazásban, sem megvétélben nem részesítette.

14. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 14:52)

A pályamű a telek teljes területét valamennyi szinten beépítve egy attraktív épület elhelyezését javasolja, mely a Lónyay utca rangos és nyugodt utcaképeben egy rendkívül mozgalmas, teátrális elemeket tartalmazó épületben ölt testet. A bírálóbizottság megítélése szerint a javasolt megoldás túlságosan megterheli a környezetét, de ezt a „zajosságot” az épület funkciója sem indokolja. Az épület belső térszervezése a kiírásban megfogalmazottat követi, ugyanakkor a nagyvonalú, kissé öncélú téralakítás a részletek szintjén számos ellentmondást hoz felszínre. A terv legproblémásabb része a közlekedő rendszere, mely az épület jobb oldalán elhelyezett nagy belmagasságú, látványos lépcsőművel indokolatlanul sok helyet igényel anélkül, hogy ahhoz a tér átláthatóságát, a rendszer értelmezhetőségét segítő, publikus terek csatlakoznának. Sajnálatos, hogy a legnagyobb közönségforgalmat vonzó többcélú sportteremhez már csak egy szűk folyosó vezet.

Az utca és az épület térszíni kapcsolatát a tervezők jól oldották meg, ám a földszinten a valóban impozáns fogadótérből induló és a hátsó lépcső-blokk felé vezető széles közlekedő mentén egyetlen rendeltetési egység sem utal az épület domináns funkciójára, a hely változatlan tartalommal akár egy bevásárlóközpontban is lehetne. Az emeleten elhelyezett uszoda különválasztott megközelítését a terv ügyesen kezeli, de az első emeleten elhelyezett uszodának nincs használható előtere. Noha a sportolói és a nézői forgalom elválasztását a terv jól oldja meg, a többcélú tornaterem előtere is szűkös. Egy ilyen befogadóképességű tér elé lényegesen nagyobb pihenő, társalgó tér elhelyezése lenne indokolt, igazán ennek a szűkösnek a tükrében túlzott a lépcső-aula tér tágassága. A II. emeletre helyezett sportterek elrendezése önmagában szép és logikus, ám az azok fókuszában kialakított közösségi térnek sem a lépcsőkkel, sem a többszintes előcsarnokkal nincs méltó közlekedési, illetve vizuális kapcsolata, ekként a közösségi terek „elbeszélnek egymás mellett”. A bírálóbizottság nem tartotta szerencsésnek, hogy a pályázók az értékes utcafrontra rendre alárendelt funkciókat telepítettek: (1. emelet: szauna, 2. emelet: orvosi szoba, 3. emelet: közlekedő, 4. emelet: raktár, közlekedő).

A pályázók nem foglalkoztak a nagy terek áthidalásának, lefedésének statikai problémáival, mint ahogyan a nagy terek gépészeti ellátásával sem. A tervlapokon nincs utalás a szellőzési rendszerek komoly helyigényére, a légszűrő elhelyezésére. A műszaki leírásban részletezett gépészeti elképzelések viszont a funkcionalitásnak és az általános műszaki elvárásnak kiválóan megfelelnek. Az épületgépész leírás korrekt, részletes, gyakorlatias, átgondolt, a fenntarthatósági, ökológikus szempontokat keretnek kezelő megoldásokat mutat be, konkrét műszaki tartalmak megjelölésével (hőszivattyúk, csapadékvíz-felhasználás).

A tervet összességében a formai, téralakítási túlzások és a jó működést akadályozó szűkössegek egyaránt jellemzik. Mivel a pályamű sem összességében, sem részleteiben nem tartalmaz olyan egyedi javaslatot, mely a további tervezés során felhasználható lenne, a bírálóbizottság a tervet sem díjazásban, sem megvétélben nem részesítette.

15. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 14:54)

A pályamű első látásra szokatlanul bátornak tűnő, ám a valóságban szinte minden elemében elhibázott koncepcióra épít, nevezetesen hogy az eleve feszes tervezési programot a telek földszint feletti szintjein az oldalsó telekhatároktól elhúzott, szűkített kubusban helyezi el. Az öncélú javaslat formai hozadékaiért azonban túlságosan nagy árat kell fizetni, mivel az egyes szinteken ez a térvesszeség kellemetlen szűkséget eredményez anélkül, hogy a megoldásnak bármilyen funkcionális vagy építészeti előnye lenne.

Ami a ház és a közterület kapcsolatát illeti, a terv egy egyetemi sportcentrum működésének tükrében túlzott gesztusokat tesz a városnak, amennyiben a földszint jelentős részét zárt, nyitott, illetve fedett-nyitott fagyasztótérek foglalják el. A bírálóbizottság meglátása szerint az épület ilyen mértékű megnyitása már csak azért sem indokolt, mert a látszólag szabadon formált, az épület oldalsó síkjaiból kisebb-nagyobb mértékben visszaléptetett „homlokzatok” és a vendéglátás terei kivétel nélkül tűzfalakra néznek, és a szűk, magas síkatorok rendkívül kellemetlen térérzetet eredményeznek. Az épület térszervezése és közlekedési rendszere alapvetően rossz, a ház „fordítva ül a lovon”. Az utcáról a ház hátsó tűzfala mellé szorított vertikális közlekedő mag felé vezető földszinti térsor ugyanis azt eredményezi, hogy az uszoda kivételével az épület valamennyi szintje „háttal fordít” az utcának. A sporttereket kiszolgáló helyiségek mindegyike egy szűk, kürtő-szerű, csak egy felülvilágítóval derített, sokszintes légteret szegélyező folyosóról nyílik, ekként az épületnek lényegében nincs értelmezhető emeleti közösségi tere. Az épület utcai megjelenésének brutálisan zárt voltát éppen ez a fordított elrendezés okozza. A házból fontos közlekedő területek hiányoznak, például az első emeleten az utcafronton elhelyezett szerverszobához csak öt helyiségen keresztül lehet eljutni.

A beépítési módhoz hasonlóan „szokatlan” az épület Lónyay utcai megjelenése, a földszinti kapuzat és az emeleti szűk loggia kivételével a közterület felé egy teljesen zárt, tömörszerű homlokzat néz. Az oldalsó síkatorokba a sportcsarnok szintjén belógó, elől-hátul üvegezett kubusok az egész terv komolyságát megkérdőjelezzik. A műszaki leírásban a gépészeti és energetikai elképzelések csak igen vázlatosan, főként az általánosságok szintjén maradvak kerültek kifejtésre, így a műszaki relevancia, valamint a fenntarthatósági és ökológikus szempontok érvényesülési lehetőségei megítélése során a pályamű értékei a részletesebb kifejtés mellett jobban érvényesülhettek volna.

Összességében az érdekesnek szánt beépítési és formálási felvetések helyességét a terv egyáltalán nem igazolja. Mivel a pályamű sem összességében, sem részleteiben nem tartalmaz olyan egyedi javaslatot, mely a további tervezés során felhasználható lenne, a bírálóbizottság a tervet sem díjazásban, sem megvételeben nem részesítette.

16. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 14:55)

A pályamű a feladatot „sajátosan” értelmezve és az építészet hagyományos eszközeit mintegy zárójelbe téve a közösségi használat primátusát helyezi előtérbe, ennek megfelelően maga a terv is csak az alkotók logikája mentén értelmezhető és minősíthető. Éppúgy hiba lenne tehát a javaslatot a tradicionális követelmények szerint komolyan venni, mint ahogy az alkotók részéről is hiba lenne az esetleges megvalósulás esélyét mérlegelni. Mindazonáltal a bírálóbizottság mentségére szükséges mindenekelőtt leszögezni, hogy a terv ábrázolás technikája enyhén szólva sem könnyítette meg a javaslat pontos értelmezését.

A terv alap-struktúrája végtelenül egyszerű(nek tűnik), a ház szerkezeti rendszerének elsődleges elemei az oldalsó pillérsorokra ültetett, telek-szélességű áthidalókra terhelt födémek, melyek a térszín alatt két, míg a földszint fölött egy teljes szintnyi, a telek teljes mélységében beépített teret határolnak. Ebből a rendszerből a földszint, valamint a legfelső – részlegesen beépített – szint „lóg ki”, a földszint ugyanis az utca felől nyitott és csak az uszoda terét veszi közül egy minden oldalról átlátható, gigantikus akvárium-szerű üvegfal, a legfelső szinten pedig csak az utcafronti, magastetővel fedett traktus beépített. Mindebből következően szorosan véve komoly vélemény csak a ténylegesen beépített szintekről mondható, mivel a gyakorlatilag közterületként működtetni javasolt földszint ellentmond mindannak a jogi, gazdasági, technikai, üzemeltetési és biztonsági követelménynek, melyeknek egy középületnek meg kell felelni, az az

ingatlan-tulajdonos pedig még nem született meg, aki a pályaműben javasolt földszinti megoldást józan tudattal elfogadta volna.

A közterület és a földszinti terek kapcsolatát a tervezők rendkívül lazán kezelik. Az un. „sporttér” mértéke eltúlzott, a bírálóbizottság véleménye szerint egy egyetemi sportcentrum esetében ez a térhasználat elhibázott. Az uszoda üvegfallal körülvett terét övező lépcsős sáv közlekedési szempontból nem szerencsés, egyes helyeken balesetveszélyes, a kávézó-galéria tér szűkös és kidolgozatlan. Az utcaszintről a pincében elhelyezett uszodai előtérbe vezető nyitott íves lépcső épületgépészeti kezelése a fűtött és fűtetlen terek kapcsolata miatt nehezen elképzelhető. Az épület közlekedési rendszere nehezen átlátható, a többcélú sportterem megközelítésében keveredik a közönség és a sportolók forgalma. A pályázók a nagy fesztávú tornaterem fölötti „térháló szerkezetbe” egy teljesen beépített szintet terveztek, ez statikai szempontból értelmezhetetlen, rendkívül előnytelen megoldás. A bírálóbizottság az épület heterogén – az alsó szinteken vasbeton, a felső szinteken acél – szerkezeti rendszerét sem tartotta szellemesnek. A műszaki leírásban részletezett gépészeti elképzelések ugyanakkor a funkcionalitásnak és az általános műszaki elvárásnak kiválóan megfelelnek. Az épületgépész leírás korrekt, részletes, gyakorlatias, átgondolt, a fenntarthatósági, ökológikus szempontokat keretnek kezelő megoldásokat mutat be, konkrét műszaki tartalmak megjelölésével (talajhő, napelem, hőszivattyúk, csapadékvíz-felhasználás).

Az épület Lónyay utcai megjelenése és tömegformálása sematikus, a városképben játszott szerepe a beadott – a gyermekkönyvek illusztrációinak hangulatát idéző – rajzok alapján nehezen megítélhető. Összességében a renderingek játékos, üde hangulata mögött egy sok hibát tartalmazó, aligha komolyan vehető terv rejtőzik.

Mivel a pályamű sem összességében, sem részleteiben nem tartalmaz olyan egyedi javaslatot, mely a további tervezés során felhasználható lenne, a bírálóbizottság a tervet sem díjazásban, sem megvételen nem részesítette.

17. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 15:06)

A pályamű a kiírásban foglalt program elhelyezésére rendkívül egyszerű, képletszerű tér- és közlekedési rendszerű, megjelenésében szélsőségesen homogén összhatású épületet hoz létre, és ezt a koncepciót igyekszik következetesen érvényesíteni a feladat részleteinek megoldása során. A tiszta és logikusan szervezett alaprajzú épület elegánsan kötődik az utcához. Kedvezőtlen viszont, hogy a terv nem veszi figyelembe a hátsó szomszédos épület adottságait, a közös telekhatárra ültetett többszintes tűzfal a farszomszédos kollégium használati és vizuális értékét csökkenti.

Az épület vezérszintje átgondolt, az elegáns fogadótérből az északnyugati oldalon induló lépcsősor és a vele párhuzamos, oszlopsorral szegélyezett „fedett udvar”, valamint az innen szintenként nyíló, változatos rendeltetésű terek vonzó összhatást eredményeznek. A sporttereket kiszolgáló közlekedők térbővületei a publikus használat, a pihenés és a találkozás barátságos felületei. A medencetér utcára való nyitása különösen elegáns építészeti gesztusnak hat, e mellett viszont hiányérzetet kelt egy szinttel feljebb a kézilabdapálya bezártsága az utcafronti ablaktalan edzőtermek által. Az egyes terek közötti, átgondolt térkapcsolatok és átlátások kedvező belső hangulatot eredményeznek. A tetőn elhelyezett teniszpálya támogatható javaslat.

Az épület szerkezeti rendszere logikus, megvalósítható, az épület kiürítése – a füstmentes lépcsőházak szabad térbe vezetésének hiánya miatt – viszont néhol újragondolást igényel. Az épület parkolási rendszerre működőképes, a kerékpárok pincszinti elhelyezése viszont – a vázolt közlekedési rendszer mellett – balesetveszélyesnek tűnik. A műszaki leírásban csak vázlatosan kifejtett energetikai koncepció a funkcionalitásnak és az általános műszaki elvárásnak megfelel, a fenntarthatósági és ökológikus szempontok érvényesülési lehetőségeire ugyancsak utalásszerű információk találhatók az anyagban, amelynek értékei azonban részletesebb kifejtés mellett jobban érvényesülhettek volna.

A mértéktartó utcaképi megjelenés – a tömegosztás és -formálás – szintén elfogadható, bár a sokszintmagas alumínium homlokzati lamellák létjogosultsága (a nem túl szép műszaki „öregedésük” és

az önkéntelenül is felmerülő parkolóház-sztereotípiájuk miatt) megkérdőjelezhető, és talán nem is az utca léptékének megfelelő. Az utcai párkány – az alacsonyabb szomszédos épülethez igazodó – íves leereszkedése a legfelső szinten létesített tetőkert függő növényzete ellenére – szintén gyengíti a ház határozott építészeti „állásfoglalását”. A pályázat – az esetleges homlokzati ellentmondások mellett is – összességében átgondolt, építészetiileg korrekt módon „összefűzött” megoldást javasol. Letisztult, elegáns belső formavilággal logikusan képes szervezni belső tereit, a tervezési program és a városszövet által felvetett kérdéseket érdemben és helyén kezeli.

A tervet – színvonalas építészeti megoldásai miatt – a Bíráló Bizottság nettó 1.500.000.- Ft. összegű III. díjban részesítette.

18. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 15:08)

A pályamű koncepciójának központi eleme az emeletre telepített uszoda és a sportolás kisebb tereinek két nagyobb egységbe, egymással kommunikáló tércsoportba történő összefogása, ami önmagában akár helyes is lehetne, ám ez a céllal összhangban lévő közlekedési rendszert is feltételez, mellyel sajnos a terv adós maradt. A tisztán, sávosan rendezett alaprajz kedvező feltételeket biztosíthatna a belső rend megteremtéséhez, de a vertikális közlekedőket is magába foglaló keskeny délkeleti sáv nem látszik alkalmasnak az ide helyezett kiszolgáló helyiségcsoportok méltó kialakítására, illetve nem ad megoldást az uszoda és a többfunkciós csarnok – az önálló utcai használatot is biztosító – forgalmának befogadására. A földszint két oldalára tervezett (részben főfunkciókat is befogadó) sávok közötti, elegánsnak szánt közönségforgalmi és közösségi teret kedvezőtlenül zárja le egy e tekintetben funkcióidegen helyiségcsoport, ezért az előcsarnok csak az utcával, az épület többi részével viszont nem kommunikál. Az összetett közösségi funkció általában is megérdemelne egy vizuálisan hangsúlyosabb, kevésbé „szerviz-jelleggel” bíró közlekedési rendszert. A belső terek vertikális elhelyezése mindazonáltal kedvező, megvilágításuk, kapcsolatuk a külvilággal elfogadható. A hátrahúzottan kialakított, több szint magas testedző tér a terv elegáns részlete lehetne, javasolt funkcionális tartalma ugyanakkor zavaros, a pihenés és a találkozás felületei kedvezőtlenül keverednek a különböző sportágak „aktív” helyszíneivel. A műszaki leírásban részletezett gépészeti elképzelések a funkcionalitásnak és az általános műszaki elvárásnak megfelelnek. Az épületgépész leírás korrekt, részletes, gyakorlatias, átgondolt, és a napkollektorok alkalmazásával a fenntarthatósági, ökológikus szempontok érvényesülésének is teret ad.

A lamellás utcai homlokzat összetett tagozódása alkalmazkodik ugyan a történelmileg kialakult városképhez, de ezt talán túlzottan is cizellált módon teszi, a felület indokolatlanul és logikátlanul „túlformált”. Az utcafronti lamella-rendszertől megfosztott tornaterem hátrahúzott kialakítása kissé „ház a házon” jellegűt sugall és ezt a hatást az előtte lévő tetőterasz tovább fokozza, de az épület tömegformálása összességében megfelelő, korrekt kapcsolódási pontokkal a környező beépítéshez.

A pályázat által bemutatott építészeti koncepció egyszerre tartalmaz több –, a belső terek megformálása kapcsán – kifejezetten érdekes elemet, de legalább ugyanennyi szempont alapján (mint pl. a feltárás és a közlekedési rendszer tekintetében) nem tud megfelelni a kiírás alapvető elvárásainak. Mivel a pályamű értékes részletei a választott struktúra sajátosságai miatt a további tervezés során nem hasznosíthatók, a végleges tervbe nem integrálhatók, a bírálóbizottság a tervet sem díjazásban, sem megvételben nem részesítette.

19. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 15:21)

A pályamű építészeti javaslata „a hagyományos pesti bérház szituációjának interaktív értelmezésével” annak egyfajta „kifordítása” az utcafrontra, mely összességében kétarcú megoldást eredményezett. A kiírásban felsorolt rendeltetési egységek – a földszinti uszoda és az emeletre helyezett kézilabdapálya – oly mértékben uralják a területet, hogy lényegében az összes további pálya, valamint a kiegészítő rendeltetési egységek az épület peremeire szorultak. A sportcsarnok belső, felülvilágítókkal tagolt tere nagyvonalú és elegáns, a squash-termek gépészeti szintre helyezése, feltárása viszont nagyon mellékesnek hat. Az épület közlekedési rendszere ugyancsak ellentmondásos, mivel a kisebb pályák csak rendkívül hosszú és keskeny, ingerszegény közlekedőkön át közelíthető meg, az utcafronti „kéreg” többszintes terébe tervezett, látványosnak szánt, de igazi térszervező elemként nem értelmezhető – ráadásul csak az első eme-

letről induló – lépcsők, valamint az azokról elérhető tetőterasz pedig aligha tudja pótolni az épületből hiányzó közösségi tereket. A terv igazolta, hogy a telek területe és sajátos geometriája, valamint a domináns rendeltetési egységek elkülönített használatára vonatkozó igény miatt egyetlen, ráadásul periférikus helyzetű vertikális közlekedő blokk nem elegendő az épület korrekt kiszolgálására, és ezt a hiányt az északnyugati oldalra tervezett egykarú lépcső-pár is csak enyhíteni tudja.

Az utcai homlokzat mögött megfogalmazott vertikális kert látványos ugyan, de mögötte szinte kettészakad a ház, azaz hiányzik vagy nehezen érzékelhető a külső megjelenés és a mögöttes tartalom közötti koncepcionális kapcsolat. Az utcáról nyíló előtér lényegében semmit nem mutat az épület gazdag és változatos funkcionális tartalmából, az uszoda – mint kizárólagos fogadó látvány – túlzottan direkt, holott a feladat magában rejt egy közösségi térélményt is kínáló, izgalmas épület lehetőségét. Az utcafronton megjelenő hártyszerű burok nem illeszkedik harmonikusan az utcaképbe. Bár ez az egyetlen pályamű, mely legalább kísérletet tesz a szomszédos meglévő, illetve létesíthető épület kétszintnyi magasságkülönbségének áthidalására, a direkt módon, ferde lecsapással történő „alkalmazkodás” azonban nem szerencsés döntés. Megjegyezendő, hogy az olykor hat szintnyi magasságú homlokzati „hártya” tényleges tartószerkezetére a pályázat nem tesz érdemi javaslatot. A műszaki leírásban részletezett gépészeti elképzelések a funkcionalitásnak és az általános műszaki elvárásnak megfelelnek. A fenntarthatósági és ökológikus elvárásokat, mint kereteket alkalmazó megközelítés értékes megoldás, az alternatívaként is alkalmazható energiatermelő megoldások pedig a szükséges rugalmasságot is biztosítják.

A vázolt építészeti megoldás nem tud a környezetében egységes építészeti állásfoglalásként megjelenni, a terv a megfogalmazott koncepció helyességét nem igazolta. Mivel a pályamű sem összességében, sem részleteiben nem tartalmaz olyan egyedi javaslatot, mely a további tervezés során felhasználható lenne, a Bíráló Bizottság a tervet sem díjazásban, sem megvételen nem részesítette.

20. számú pályamű (futár 2017. 09. 25. 15:30)

A pályamű a kiírásban megfogalmazott programot egy szokatlan megjelenést eredményező és sajátos funkcionális rendet létrehozó koncepció szerint javasolja megoldani, de a terv több hibát és ellentmondást is hordoz. Az épület tömeg- és homlokzat-formálása nincs összhangban a belső tartalom fegyelmezett rendjével, a dinamikusnak szánt, ám inkább zaklatott arculat mögött egy – vitatható megoldási ellenére is – átgondolt, nyugodt és rendezett épület képe rajzolódik ki. A pályázat alaprajzi rendszere, térstruktúrája logikus, tiszta. Az utcához kapcsolódó közönségforgalmi terek elegánsak, a belső helyzetbe „hátrahúzott” fő-funkciók belsőterei építészeti megfogalmazása viszont talán némi hiányérzetet kelt. A „zöld” belső területek, felületek alkalmazása kedvező, még ha megvalósítása és főleg minőségi fenntartása nem is látszik egyszerűnek.

A két szintnyi magasságú előtér megformálása, valamint az uszoda funkcionális kapcsolata és vizuális megjelenése meggyőző, ugyanakkor a fogadó-teret átmetsző közlekedő hidak alkalmazása – szükségessége ellenére is – vitatható. Az épület hagyományos és a versenyekhez köthető sajátos használata következetesen átgondolt. Az uszoda földszinti elhelyezése következtében a parkolósínek megközelítése a rámpa geometriája miatt terület-pazarló, a kerékpártárolók pinceszinti elhelyezése vitatható. Az épület közlekedési és téralakítási struktúrája egyszerűen áttekinthető, működőképes, a kiszolgáló helyiség-csoportok oldalsó sávba integrálása logikus megoldás. Szokatlan ugyanakkor az uszoda fölé helyezett többfunkciós csarnok, valamint a legfelső szintre telepített, keretes elrendezésű, a kisebb sporttereket magába foglaló szint alkalmazása, mely komoly statikai és gépészeti kihívást jelent. Az épület hátsó felülete a farszomszédos kollégium telekhatárához szorul, így az újonnan létrehozott tűzfal a szomszédos épület értékét jelentősen rontja. A sportcsarnok kürtő-szerű felülvilágítói a megfelelő megvilágításhoz elégtelenek, de a fényhatásuk a használatot zavarhatja. A műszaki leírásban részletezett gépészeti elképzelések a funkcionalitásnak és az általános műszaki elvárásnak megfelelnek. A hőellátás többrendszeres megoldása, valamint az esővíz öntözési célú felhasználása, illetve az anyaghasználat a fenntarthatósági és ökológikus elvárásokat is kielégítő elképzelés.

A tervezett épület utcafronti megjelenése léptékében, tagoltságában alapvetően illeszkedik az utcaképbe, de a perforált fémlemez használata az ábrázolt struktúrával már „soknak” hat a hagyományos építészeti

arculatot felvonultató utcában. A szerelt fém homlokzat burkolat ilyen mélységű és mennyiségű alkalmazása kissé öncélú rátétként jelenik meg és idegenként hat ebben a környezetben. A koncepcióban megfogalmazott dinamikusság nem érzékelhető, szemben a töredezettséggel, amely viszont a pályázat szándékával kontraproduktív.

Összességében az épület az alapvető elvárásoknak többnyire megfelel, de építészeti megfogalmazása, következetessége nem tekinthető teljeskörűnek, egyértelműnek. Mivel a pályamű sem összességében, sem részleteiben nem tartalmaz olyan egyedi javaslatot, mely a további tervezés során felhasználható lenne, a Bíráló Bizottság a tervet sem díjazásban, sem megvételen nem részesítette.

10. A díjazott pályaművek rangsorolása

Az egyes pályaművek részletes bírálatát és értékelését követő bírálóbizottsági egyhangú szavazás alapján az alábbi döntés született:

I. díj:	10. számú pályamű,
II. díj:	6. számú pályamű,
III. díj:	17. számú pályamű,
IV. díj:	2. számú pályamű, rangsorolás nélkül
IV. díj:	9. számú pályamű, rangsorolás nélkül.

11. A díjak és megvételek elosztása, valamint ennek rövid indoklása

A Bírálóbizottság megállapította, hogy a pályázat **eredményes** és **siker**es volt. Ezért egyhangúan úgy döntött, hogy a teljes díjkeretet 9,5 Mft-ot oszt ki a pályaművek díjazására. A pályaművek tartalmának és értékeinek egymáshoz viszonyított aránya alapján a díjakat az alábbiak szerint állapította meg:

I. díj:	nettó 4.000.000.- HUF,
II. díj:	nettó 2.500.000.- HUF,
III. díj:	nettó 1.500.000.- HUF,
IV. díj:	nettó 750.000.- HUF, rangsorolás nélkül
IV. díj:	nettó 750.000.- HUF, rangsorolás nélkül.

12. Tervpályázat hasznosításának módjára és lehetőségeire tett ajánlások

A Bírálóbizottság a beérkezett pályaművek vizsgálata alapján megállapította, hogy a pályázat kétségtől sikeres és eredményes volt, amennyiben döntő mértékben visszaigazolta a kiírásban megfogalmazott tervezési program helyességét. Mindezek mellett is tény, hogy minden követelménynek hiánytalanul megfelelő terv nem született, illetve hogy a díjazott pályaművek mindegyikében voltak olyan egyedi értékek, melyeket a további tervezés során célszerű hasznosítani. A Bírálóbizottság javasolja a kiírónak, hogy a sportlétesítmény tervezési programját a pályázat tanulságait figyelembe véve véglegesítse, ennek során az eredeti programot szükség szerint pontosítsa, egészítse ki, illetve indokolt esetben korrigálja.

13. Ajánlás a tervpályázatot követő hirdetmény nélküli közbeszerzési eljárás lefolytatásáról

A bírálóbizottság javasolja a Kiírónak, hogy a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. tv. 98. § (5) bekezdése szerinti eljárás alapján a nyertesként kihirdetett I. helyzettel kezdeményezzen hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárást a tervezési szerződés megkötésére. Amennyiben a 320/2015 (X.28) Korm.rendelet 30.§ (3) pontjának értelmében a pályázóval vagy az általa megnevezett szerzőkkel kapcsolatban a zárójelentés elfogadása után, a pályázó személyének megismerését követően merül fel, hogy az előírt szakmai követelményeknek nem felelnek meg, az érintett pályaművet a tervpályázatból utólag ki kell zárni. Ebben az esetben a Korm.rendelet 30.§ (5) bekezdése értelmében a Bírálóbizottság a rangsorban következő pályázót ajánlhatja ajánlattételre felhívni a tervpályázatot követő hirdetmény nélküli tárgyalásos közbeszerzési eljárásban.

A bizottság fenti döntését követően a zárójelentést lezárta és azt felolvasás után egyhangúlag jóváhagyta, majd ezt követően került sor a borítékok felbontására.

**Jegyzőkönyv
a zárt borítékok bontásáról**

A Budapesti Corvinus Egyetem, mint Kiíró által „BUDAPESTI CORVINUS EGYETEM TERVPÁLYÁZATA SPORTLÉTESÍTMÉNY TERVEZÉSÉRE” címmel kiírt tervpályázati eljárás bírálatát lezáró összefoglaló zárójelentés elkészültét és aláírását követően a bírálóbizottság a pályázók nevét és adatait tartalmazó – lezártan és sértetlenül talált – borítékok közül a díjazásban részesített pályaművekhez tartozó borítékokat felbontotta és megállapította, hogy azok szerzői a következők:

I. díjban és 4.000.000.-Ft-os díjazásban részesült a 10-es sorszámu pályamű

Szerzője: ZSUFFA ÉS KALMÁR ÉPÍTÉSZMŰTEREM Kft.
Építész vezető tervezők: Kalmár László, Kronavetter Péter, Kund Iván Patrik,
Zsuffa Zsolt DLA

II. díjban és 2.500.000.-Ft-os díjazásban részesült a 6-os sorszámu pályamű

Szerzője: ÉPÍTÉSZ STÚDIÓ Kft.
Építész vezető tervezők: Hönnich Richárd, Sólyom Benedek
Szakági tervezők: Mangel Zoárd, Pataki Botyán
Munkatársak: Gulyás Bálint, Hellenpárt György

III. díjban és 1.500.000.-Ft-os díjazásban részesült a 17-es sorszámu pályamű

Szerzője: B3 ÉPÍTÉSZ STÚDIÓ Kft.
Építész vezető tervező: Bózsó Csongor
Szakági tervezők: Kenese István, Zöld Béla, Balogh Lajos
Munkatársak: Bózsó Barna

Rangsorolás nélküli IV. díjban és 750.000.-Ft-os díjazásban részesült a 2-es sorszámu pályamű

Építész vezető tervező: Házy Zsolt Róbert, Mester Ádám, Rantal Gábor
Szakági tervezők: Búti Géza, Kovács József, Kádas Károly

Rangsorolás nélküli IV. díjban és 750.000.-Ft-os díjazásban részesült a 9-es sorszámu pályamű

Építész vezető tervezők: Siffel Béla, Siffel Gábor
Szakági tervezők: Zentai Csaba, Pál József, Jordán Klára
Munkatársak: Verasztó Ágnes, Parócai Imre

A szerzők személyének megismerését követően a bírálóbizottság megállapította, hogy a pályázókkal kapcsolatban a tervpályázati eljárások részletes szabályairól szóló 305/2011. (XII.23.) Korm. rendelet szerinti összeférhetetlenség nem áll fenn.

A bírálóbizottság a jegyzőkönyvet 2017. szeptember 29-én 16⁴⁰ órakor lezárta.

K.m.f.

Ellenjegyzem a felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadói
tevékenységről szóló 14/2016. (V.25.) MvM rendelet 6.§ szerint:

Kas Gábor

felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadó (Iajstromszám: 00673)
levelezési cím: 1115 Budapest, Csóka utca 7-13.
e-mail cím: kas@utiber.hu

